

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Nc/3/2024                     |
| Identifikačné číslo spisu: | 1115229929                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 11.06.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Erika Šobichová          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:1115229929.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ Advocatur Gémeš, Filipová & Partner AG, Städtle 17, Vaduz 9490, Lichtenštajnské kniežatstvo, reg. č.: FL - 0002.539.075-9, konajúci prostredníctvom organizačnej zložky BOOM & SMART Slovakia, IČO: 53 096 428, Dolná 6A, Banská Bystrica, 2/ L.. U. I., narodená XX. R. XXXX, X. XA, V. V., 3/ L.. U. T., narodený XX. R. XXXX, Z., G. M., všetci právne zastúpení JUDr. Ján Havlát, Advokátska kancelária Havlát & Partners, Rudnayovo námestie 1, Bratislava, proti žalovaným: 1/ GINN.PRESS, občianske združenie, IČO: 42 414 075, Lubinská 18, Bratislava, 2/ U. Y., narodený XX. O. XXXX, V. XX, V., 3/ GINN, občianske združenie, IČO: 37 927 078, Lubinská 18, Bratislava, o ochranu osobnosti a dobrej povesti právnickej osoby, v konaní pôvodne vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14C/264/2015, o návrhu žalovaného 2/ na vylúčenie sudkyň Krajského súdu v Bratislave JUDr. Valérie Kleinovej st., Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Co/68/2023, takto

### rozhodol:

Sudkyne Krajského súdu v Bratislave JUDr. Valéria Kleinová st., Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová a JUDr. Anna Kašajová nie sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Co/68/2023.

### Odôvodnenie

1. V konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Co/68/2023 vzniesol žalovaný 2/ námietku zaujatosti voči členkám senátu odvolacieho súdu JUDr. Valérii Kleinovej st., Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anne Kašajovej. O dôvode na podanie námietky zaujatosti voči uvedeným sudkyňiam sa podľa vlastných slov dozvedel cez víkend (počas dní 25. mája 2024-26. mája 2024, pozn. súdu).

2. Žalovaný 2/ uviedol, že „ako novinár pripravuje už dlhší čas dokumentárny film o rodinných väzbách a pomeroch na súdoch.“ Uvedení sudcovia podľa názoru žalovaného 2/ nemôžu v tomto konaní vystupovať nezaujato a teda nebudú rozhodovať nestranne a žiada o vylúčenie všetkých uvedených sudcov z ďalšieho konania a rozhodovania. Namietaných sudcov podľa žalovaného 2/ jeho práca „poburuje, vyvoláva v nich negatívny postoj k jeho osobe, lebo kritizuje tieto pomery a vzájomné

postavenie a keby vo veci rozhodovali boli by zaujatí, minimálne vo mne vyvolali silné zdanie zaujatosti a preto by nemali túto odvoláciu vec rozhodovať.“

2.1. Vo vzťahu k sudkyňi JUDr. Valérii Kleinovej st. v tomto ohľade uviedol, že jej dcéra pôsobí ako sudkyňa na Krajskom súde v Bratislave.

2.2. Vo vzťahu k sudkyňi Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v tomto ohľade uviedol, že aj jej manžel pôsobí ako sudca na Krajskom súde v Bratislave

3. Ďalej žalovaný 2/ namietal, že sudkyňa JUDr. Valéria Kleinová, jej dcéra a JUDr. Anna Kašajová sú členky výberovej komisie na výber sudcov. Žalovaný 2/ poukázal na to, že v týchto komisiách s nimi pôsobí aj žalobca 3/.

4. V námietke zaujatosti žalovaný 2/ taktiež poukázal na trestné konanie na Okresnom súde Banská Bystrica „vedené pre totožné alebo súvisiace skutky, ktoré tu namietané sudkyne prejednávajú v rámci civilnej žaloby.“ Podľa názoru žalobcu 2/ „súd začal náhle konať akonáhle žalobcovia poslali urgenciu na prednostné rozhodnutie - pričom súd vo veci nekonal mesiace a roky, pritom majú tu namietané sudkyne oveľa silnejší dôvod radšej počkať rozhodnutie trestného súdu ako vydávať civilné rozhodnutie pred ním.“

5. Žalovaný 2/ ďalej namietal, že má „obavu z porušovania mojich práv zo strany namietaných sudkýň“ a poukázal na znenie prípisu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. marca 2023, na základe ktorého Okresný súd Bratislava I vydal opravné uznesenie zo dňa 21. apríla 2023 a dodal, že „OSBA1 dňa 21.3.2024 vydal opravné uznesenie ale lehotu na odvolanie neposkytol! - takže som ani nemohol plne uplatniť svoje práva - resp. mi ho tu napadnuté sudkyne zmarili - čo dokazuje ich nečistý úmysel rozhodnúť vo veci samej bez toho, aby sa museli riadne zaoberať ďalšími faktami, ktoré by som o “dobré povesti U. T., AKMG . dnes už Boom & Smart” uviedol.“

6. Žalovaný 2/ vo vzťahu k všetkým namietaným sudkyňiam a žalobcovi 3/ uviedol, že „Medzitým sme ako novinári dostali množstvo informácií o postupoch U. T. ako aj tu napadnutých sudkýň, pravdivosť ktorých vyhodnocujeme a možno po porade s advokátom budem nútený v tejto veci vykonať aj trestné oznámenie, čo znova založí ich predpojatosť, resp. sa už predpojaté sú, resp. sa stali, keď vedia, že s tým pracujeme.“

7. Ďalej vo vzťahu k JUDr. Anne Kašajovej žalovaný 2/ uviedol, že je vlastníčkou bytu na M. ulici X v V.. V rovnakom bytovom dome vlastní byt aj U. D., ktorá je manželkou P. D., proti ktorým aktívne vystupovali vo vysielaniach, pričom P. D. bol potrestaný, keď zaútočil na E. X. a udrhel ho dlaňou do tváre. Ďalej vo vzťahu k tejto sudkyňi uviedol, že podnikateľka W. U. sa za slobodna volala M., pričom v daňových trestných veciach ju ako advokát zastupoval žalobca 3/. Žalovaný 2/ na margo tejto námietky uviedol, že nemal čas skúmať vzťah JUDr. Kašajovej a W. U..

8. JUDr. Valéria Kleinová st. vo svojom vyjadrení uviedla, že vo veci sa necíti byť zaujatá, k účastníkom konania, k ich právnym zástupcom, nemá žiadny vzťah, osobne ich nepozná a nemá vzťah ani k prejednávanej veci. K žalovaným 2/ namietaným dôvodom zaujatosti uviedla, že o jeho prácu ako novinára sa nezaujíma, takže v nej nemôže vyvolávať negatívny postoj k jeho osobe. K jeho námietke, že sedí vo výberovej komisii na sudcov, uviedla, že bola v roku 1995 členkou výberovej komisie na výber exekútorov ako členka pracovnej skupiny na tvorbe Exekučného poriadku, avšak len so sudcami ako ďalšími členmi výberovej komisie, bez účasti advokáta. Uviedla, že ďalších výberových konaní, mimo výberových konaní na Krajskom súde v Bratislave, sa nezúčastňovala. Tento rok bola oslovená byť členkou hromadného výberového konania na sudcov, avšak toto výberové konanie ešte neprebehlo, takže sa so žiadnym advokátom v komisii nemohla stretnúť, teda ani so žalobcom 3/ ako uvádza žalovaný 2/. K tvrdeniu žalovaného 2/, že odvolací súd začal rýchle vo veci konať, uviedla, že predmetná vec napadla do senátu dňa 12. mája 2023 opätovne po tom, ako bola dňa 31. marca 2023 senátom 4Co vrátená súdu prvej inštancie na vydanie opravného uznesenia. Ako referujúca sudkyňa v danej veci dala termín podľa poradia nápadu, pričom sa vždy snaží vybavovať veci najneskôr do roka od nápadu, okrem vecí, ktoré sa musia vybavovať prednostne. Vzhľadom k tomu nejde o náhle konanie vo veci, ako

uvádza žalovaný 2/.

9. Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová vo svojom vyjadrení k námietke zaujatosti uviedla, že vo veci sa necíti byť zaujatá, k účastníkom konania, k ich právnym zástupcom, nemá žiadny vzťah, osobne ich nepozná, nemá vzťah ani k prejednávanej veci. Taktiež jej nie je známa práca žalovaného 2/ ako novinára, preto v nej nemôže vyvolávať negatívny postoj k jeho osobe.

10. JUDr. Anna Kašajová vo svojom vyjadrení k námietke zaujatosti uviedla, že vo veci sa necíti byť zaujatá. Uviedla, že nemá vzťah k veci, k stranám sporu a ani k ich zástupcom. S L. U. T. sa nepozná, vo výberovej komisii spolu neboli. Uviedla, že U. U. D. osobne nepozná aj keď bývajú v jednom bytovom dome. K W. U. príbuzenský vzťah nemá a menovanú osobne nepozná.

11. Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. z 1. septembra 1992 v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavy“) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

12. Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

13. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednávaniu sporu (veci), k nezaujatému prístupu k stranám (účastníkom), ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní; zámerom je tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktoré sú z hľadiska vylúčenia sudcu považované za právne relevantné. Týmito skutočnosťami sú právne významné vzťahy sudcu, a to jeho vzťah: a) k sporu (veci), v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia sporu alebo konania, b) k stranám sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, c) k zástupcom strán sporu (účastníkom konania), ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod b), alebo d) k osobám zúčastneným na konaní.

14. Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanom spore (veci) alebo taký jeho osobný vzťah k stranám sporu (účastníkom konania), ich zástupcom, alebo osobám zúčastneným na konaní, ktorý by pri všetkej možnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na spor a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

15. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania, buď na základe oznámenia sudcu (§ 50 CSP) alebo na návrh strany (§ 52 CSP). Obsahom práva na prerokovanie sporu (veci) pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prerokovania a rozhodovania sporu (veci) pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prerokovanie sporu nestranným súdom je len povinnosť súdu prerokovať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia sporu (veci) pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03).

16. Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 49 až § 58 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 38 Listiny základných práv a slobôd, čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Treba trvať na tom, že sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelennej veci možno iba výnimočne a zo závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo. V zásade platí, že v určitej právnej veci by mal rozhodovať nezávislý a nestranný sudca vecne a miestne príslušného súdu, určený rozvrhom práce príslušného súdu a tento tzv. zákonný sudca by sa už v ďalšom priebehu konania nemal meniť. Výnimku z ústavnej zásady nezmeniteľnosti zákonného sudcu predstavuje inštitút vylúčenia sudcu z rozhodovania, ktorý zákonom predpokladaným postupom a zo zákonom

predpokladaných dôvodov pripúšťa, aby zákonný sudca bol vylúčený z ďalšieho rozhodovania. Zámer, ktorý tu umožňuje prelomiť ústavnú zásadu nezmeniteľnosti zákonného sudcu, spočíva v zmarení hroziaceho rizika, že by v spore mohol rozhodovať zaujatý a nie nestranný sudca. Pri posudzovaní týchto dôvodov v konkrétnej situácii je nutné prihliadať aj na rozsiahlu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) a napokon aj na závery, ku ktorým dospela doterajšia súdno-aplikačná prax najvyššieho súdu.

17. ESLP pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezávislosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty nestrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (pozri napríklad Piersack proti Belgicku). Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k stranám sporu, prípadne k ich zástupcom. Významné z tohto hľadiska je, čo si sudca myslel pro foro interno. Pri subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti, až kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra ESLP dôkaz o skutočnej zaujatosti (pozri napríklad Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúce nie je však (subjektívne) stanovisko sudcu, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vzniknúť pochybnosti o nestrannosti sudcu. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania nezaujatosti [porovnaj tézu, že spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná („Justice must not only be done, it must also be seen to be done“)]. Nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (Delcourt proti Belgicku). Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávaniu sporu, k stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní. Posúdenie nestrannosti sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti, resp. nezaujatosti zákonného sudcu je, či obava strany sporu je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu (Pullar proti Spojenému kráľovstvu), teda či je tu relevantná obava z nedostatku nezaujatosti. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno ale chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania veci.

18. Je dôležité zohľadniť skutočnosť, že spoločenské vzťahy v najširšom slova zmysle sú vzťahmi vzájomného pôsobenia, kontaktu a interakcie medzi členmi spoločnosti; preto závažnosť, ktorá by založila pochybnosť o nezaujatosti zákonného sudcu (znamenala dôvod pre jeho vylúčenie z prerokovania a rozhodovania veci), môže aj pri zohľadnení tzv. teórie zdania uplatňovanej v judikatúre ESLP nastať iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k sporu, stranám, ich zástupcom či osobám zúčastneným na konaní, dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a nestranne (porovnaj napr. I. ÚS 332/08). Rozhodovať nestranne nie je právom, výsadou či privilegiom sudcov. Ide o základnú povinnosť sudcov, o štrukturálny prvok súdneho systému.

19. Nezávislosť je najdôležitejšia vec justície. Nezávislosť súdnej moci je prejavom jej funkčnosti. Nezávislosť súdnej moci je pojem s dvojítm významom, a to jednak nezávislosť súdov (inštitucionálna nezávislosť), jednak nezávislosť sudcov (individuálna nezávislosť). Nezávislosť sudcu treba vidieť ako jeho nezávislosť od zložiek politického systému, rovnako ale aj ako nezávislosť v rámci samotnej súdnej moci (celého súdneho systému), konkrétneho súdu, na ktorom sudca pôsobí, nezávislosť vo vzťahu k vedeniu a kolektívu súdu.

20. Existencia oprávnených pochybností o nestrannosti sudcu závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či (úplne odhliadnuc od osobného správania sa sudcu) existujú preukázateľné skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybnosti o nestrannosti sudcu (pozri Fey proti Rakúsku). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu,

že konkrétny sudca je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietat' zaujatost' dôležité, ale nie rozhodujúce, určujúce je to, či sa môže táto obava považovať za objektívne oprávnenú. Len nestranný súd totiž poskytuje stranám rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (II. ÚS 71/97).

21. Z judikatúry EŠLP a ústavného súdu možno vyvodit', že subjektívne hľadisko sudcovskej nestrannosti sa musí podradiť prísnejšiemu kritériu objektívnej nestrannosti. Za objektívne však nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, či sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní disponuje.

22. Z hľadiska posúdenia opodstatnenosti stranou sporu vznesenej námietky zaujatosti nie je rozhodujúci jej osobný subjektívny názor, domnienka alebo úvaha. Nemožno preto bez ďalšieho brať na zreteľ len samotné pochybnosti namietajúceho o objektívnom a nestrannom rozhodovaní sudcu, ale vždy treba posúdiť skutočnosti, ktoré viedli k tomu, že strana pochybuje o objektívnosti sudcu. Vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci možno až vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu nie je stranou len tvrdený ale, že skutočne existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 49 ods. 1 CSP.

23. Sudca je predstaviteľom súdnej moci. Pri výkone svojej funkcie je nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia (čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky, § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu.

24. V danom prípade žalobca odôvodnil námietku zaujatosti sudkýň krajského súdu pre ich pomer k stranám sporu (k samotnému žalovanému 2/ a k žalobcovi 3/), a to na základe skutočností uvedených v bodoch 2. - 7. tohto uznesenia.

25. Namietané sudkyne JUDr. Váleria Kleinová st., Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová a JUDr. Anna Kašajová vo svojom vyjadrení k vznesenej námietke nepotvrdili existenciu okolností, ktoré by nasvedčovali existencii ich vzťahu k sporu, stranám sporu, resp. ich zástupcom, t. j. z ich vyjadrení nevyplýva dôvod vylučujúci ich z prejednávania a rozhodovania v tejto veci; skutočnosti takejto povahy vychádzajú z vyššie uvádzaných východísk nezistil po preskúmaní obsahu spisu ani nadriadený súd.

26. Dôvodom vylúčenia sudcu pre jeho pomer k stranám sporu je predovšetkým skutočnosť, že strana je mu osobou blízkou (§ 116 OZ), ďalej tiež jeho priateľský alebo nepriateľský vzťah k strane. Ide vždy o osobný vzťah sudcu takej intenzity, ktorý je spôsobilý vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Vzťahom priateľským sa vo všeobecnosti chápe hlboký (až emocionálny) vzťah založený na dôvere, úprimnosti, družnosti, prívetivosti, vzájomnej pomoci, tolerancii, porozumení, ale aj účasti na spoločnom duševnom i duchovnom živote a pod. Iba skutočnosť, že sudca stranu pozná, pretože je jeho susedom alebo kolegom, pomer, pre ktorý by bol sudca vylúčený, nezakladá.

27. K námietke týkajúcej sa náhleho konania senátu 4Co Krajského súdu v Bratislave najvyšší súd uvádza a zdôrazňuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. Meradlom pre posúdenie objektivity sudcu nemôže byť subjektívne hľadisko strany sporu, ktoré je spravidla motivované rôznymi pohnútkami, ale najmä tým, že súd nekoná a nerozhoduje/nebude rozhodovať podľa jej predstáv. Takéto hodnotenie správnosti súdneho konania, resp. rozhodovania nepatrí strane sporu a nemôže objektívne zakladať pochybnosti o nezaujatosti sudcu. Zákon výslovne vylučuje, aby dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu boli okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanom spore. Postupom sa rozumejú procesné úkony sudcu, vrátane rozhodnutí, a to aj vo veci samej. V postupe sudcu pri prejednávaní konkrétneho sporu sa prejavuje samotný výkon súdnictva, preto tieto okolnosti

nemôžu byť samy osebe dôvodom zaujatosti sudcu.

28. Obava (pocit) z nestrannosti nestačí na založenie dôvodných pochybností o nedostatku nezaujatosti vzhľadom na právne (ústavné i zákonné) garancie nezávislosti sudcov a zákonné povinnosti sudcov konať vo veci bez predsudkov, nezávisle a nestranne. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach, ktoré však predložené podanie nespĺňa. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť, čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania veci.

29. Senát 1C Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z obsahu spisu (vrátane vyjadrení jednotlivých sudkýň Krajského súdu v Bratislave - bližšie viď body 8., 9. a 10. tohto rozhodnutia) nezistil reálnu existenciu takých okolností objektívnej povahy, ktoré by v zmysle § 49 ods. 1 CSP vyvolali odôvodnené pochybnosti o nezaujatosti sudkýň senátu 4Co Krajského súdu v Bratislave a ktoré by tak odôvodňovali ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania sporu, vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Co/68/2023. Podanej námietke zaujatosti preto nevyhovel.

30. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.